

Pécsi Ítéltábla

Pf.III.20.004/2026/4. szám

A felperesek:

felperes1 (cím1) I. rendű;

felperes2 (cím2) II. rendű

A felperesek képviselője:

Kummer Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd, cím3)

Az alperes:

alperes1 (cím5)

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd, cím4)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

alperes 15. sorsszám alatt

A per tárgya:

személyiségi jogi igények érvényesítése

Az elsőfokú bíróság:

Szekszárdi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat:

14.P.20.590/2024/14. számú ítélet

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy az alperes annak valótlan híresztelésével, miszerint a párt a 2022. május 7-i tisztújító kongresszusa előtt kilencven kamuservezetet hozott létre, az I. rendű felperes jóhírnevét, mint személyhez fűződő jogát sértette meg.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felpereseknek személyenként 19.050 (tizenkilencezer-ötven) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget, valamint az államnak – a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára – az esedékesség napjáig 96.000 (kilencvenhatezer) forint fellebbezési eljárási illetéket. Az esedékesség napja a jelen határozat keltét követő hatvanadik nap. Az illeték megfizetése során a közlemény rovatban a Pécsi Ítéltábla megnevezését, a másodfokú határozat ügyszámát, valamint a fizetésre kötelezett adószámát fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] A fellebbezés elbírálása során irányadó tényállás szerint az I. rendű felperes politikai párt, a II. rendű felperes a párt alapításától kezdődően annak vezető politikusa.
- [2] Az alperes az üzemeltetője a internetes oldal internetes oldalon elérhető hírportálnak, amelyen 2022. május 13. napján „A megsemmisülés útján halad a párt” címmel cikket közöltek. E szerint „Lélegeztetőgépre kerülhet a párt, a párt ugyanis az elmúlt hat évben teljes tagságának több mint a felét elveszítette. Ez még akkor is igaz, ha nem vesszük figyelembe, hogy a május 7-i elnökválasztás előtt sajtóhírek szerint kilencven kamuszervezetet hoztak létre, hogy fantomküldöttekkel erősítsék mind egyéb¹, mind a párt szervezeti egységét.”; illetve a cikk szerint „A felduzzasztott alapszervezetekről egyéb², a egyéb elemzője úgy fogalmazott, aki a párt belső ügyeit ismeri, az tudja, hogy az alapszervezetek működését felperes², a párt választmányi elnöke irányítja és aki a kongresszus összehívásáért is felel. egyéb⁴, aki nem most bizonyította először lojalitását egyéb¹hez, úgy szervezte a küldöttgyűlést, hogy egyéb³ nyerje meg a mostani választást. Tudnia kellett a fantomszervezetek alapításáról is – mondta egyéb²...”.
- [3] A felperesek keresetükben annak megállapítását kérték, hogy a fenti kijelentésekkel az alperes megsértette a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogukat, kérték továbbá marasztalni az alperest személyenként 600.000 forint sérelemdíjban, és ennek 2022. május 14. napjától járó késedelmi kamatában. Keresetüket a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42.§ (2) bekezdésére, 2:43.§ d) pontjára és 2:45.§ (2) bekezdésére, illetőleg a Ptk. 2:51.§ (1) bekezdés a) pontjára és 2:52. §-ára alapították.
- [4] Kereseti előadásuk szerint a internetes oldal internetes oldalon megjelent fenti cikk és az abban szereplő fenti idézetek a hírlap online 2022. május 13. napján megjelent számában található „A megsemmisülés útján halad a párt” című cikkből kerültek átvételre, amely cikk kapcsán eredményes sajtópert indítottak. A jelen perben is hangsúlyozták, hogy az I. rendű felperes soha nem hozott létre kamuszervezetet, így a 2022. májusi tisztújítás előtt sem, a II. rendű felperes pedig nem szervezte úgy a tisztújítást, hogy azon bárki, akár egyéb¹ nyerjen. Hivatkoztak arra is, hogy az ilyen tevékenységgel kapcsolatban megjelentetett valótlan híresztelések tekintetében közszereplőként sincs fokozott tűrési kötelezettségük, a valótlan állításokkal szemben közszereplőként is jogvédelem illeti meg őket.
- [5] Kifejtették, hogy a közélet szereplőitől a közvélemény teljes joggal várja el a társadalmi normák fokozottabb betartását, így egy közszereplőről tett valótlan tényállítás is súlyosabbnak minősül a közvélemény szemében. Az a vád, hogy egy parlamenti párt, illetve annak egyik vezető politikusa kamuszervezetek létrehozásával, jogellenesen befolyásolni kívánja a párt tisztújítását, illetőleg eleve úgy szervezi az eseményt, hogy azon előre eldöntött legyen a győztes kiléte, kifejezetten alkalmas a személyükről a közvéleményben kialakult kép hátrányos megváltoztatására. A sérelemdíj iránti igény kapcsán előadták, hogy az alperesi kijelentések tárgyi súlya jelentős, nagy nyilvánosság előtt történt személyiségi (személyhez fűződő) jogaik megsértése, így indokolt az alperes sérelemdíjban való marasztalása.
- [6] Az alperes a kereset elutasítását és a felperesek perköltségben marasztalását kérte. Álláspontja szerint a sérelmezett közléseket a felperesek túrni kötelesek, azok a felperesekre nézve sértő tartalmat nem hordoznak, ellenben a megjelenésükkor alkalmasak voltak arra, hogy hozzájáruljanak ahhoz a közérdekű vitához, amely az I. rendű felperes tisztújítása körül

alakult ki. Hangsúlyozta, hogy a felpereseknek közszereplőként számolniuk kell azzal, hogy megnyilvánulásait, cselekedeteiket mások vitatják, élesen bírálják. A sajtó a tetteiket értelmezi, velük összefüggésben tényeket tár fel, következtetéseket von le, így közéleti tevékenységükre figyelemmel el kell fogadniuk, hogy politikai hitelességüket is megkérdőjelezi. A közszereplők cselekményeinek értékelése, különösen választási kampányban, a közéleti szereplők hitelességét csekély mértékben érinti, így sérelem okozására alkalmatlan.

- [7] Az alperes a sérelemdíj alaptalanságát a jogsértés megállapítása esetére is állította, mert a személyiségi jogsértésnek nem automatikus következménye a sérelemdíj megítélése. A bíróságnak figyelembe kell vennie a közéleti viták minél szabadabb folyásának érdekét, azaz amennyiben alkotmányos értékkel egyébként nem bír, utóbb hamisnak bizonyult tények merülnek fel, úgy a jogi felelősségre vonás során a felróhatóság és az esetleges joghátrányok mértékét úgy kell meghatározni, hogy az a közéleti viták szabad folyását lehetőség szerint ne korlátozza. Hivatkozott az alperes arra is, hogy a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) módosítása értelmében nem büntetendő rágalmazás miatt annak a cselekménye, aki a rágalmazást a közélet szabad megvitatása körében sajtótermék vagy médiaszolgáltatás útján követi el, feltéve, hogy a cselekménye nem irányul a sértett emberi méltóságának nyilvánvaló és súlyosan becsmérő tagadására. Ez a módosítás nem járhat azzal a következménnyel, hogy a törvény szerinti büntethetőségi akadály a polgári jogi eszközrendszer alkalmazásának felerősítését eredményezze.
- [8] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes az általa üzemeltetett internetes oldal holnapon 2022. május 13. napján közzétett, „A megsemmisülés útján halad a párt” című cikkében annak a valótlan híresztelésével, hogy a párt a 2022. május 7. napján megtartott tisztújító kongresszusa előtt 90 kamuszervezetet hozott létre, megsértette az I. rendű felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát, míg annak a valótlan híresztelésével, hogy a II. rendű felperes a 2022. május 7. napján megtartott tisztújító kongresszust úgy szervezte meg, hogy azon az elnökválasztást egyéb1 nyerje meg, megsértette a II. rendű felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát.
- [9] Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felpereseknek személyenként 600.000 forint sérelemdíjat, ennek 2022. május 14. napjától a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, és 95.250 forint perköltséget.
- [10] Ítéletének indokolásában felhívta a Ptk. 2:42.§-át, 2:44.§ (1)-(2) bekezdését, 2:45.§ (2) bekezdését, 2:51.§ (1) bekezdés a) pontját, valamint a 2:52.§ (1)-(3) bekezdését. Megállapította, hogy a felperesek által sérelmezett közlések tényállítások, amelyek valóságtartalmát az alperes a rá háruló kötelezettség ellenére nem bizonyította. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a közlések túlmentek a felpereseket, mint közszereplőket terhelő fokozott tűrés kötelezettség határán, az állítások a közmegítélés szerint is alkalmasak voltak arra, hogy a társadalmi megítélésüket hátrányosan befolyásolják.
- [11] A sérelemdíj összegének meghatározása során figyelemmel volt annak kettős funkciójára, egyrészt a kompenzációra, másrészt a magánjogi büntetésre, és arra is, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint a személyiségi jogsértés megállapításának nem automatikus következménye a sérelemdíj megítélése, a bagatell igény sérelemdíj megállapítására nem ad alapot. Az alperes részéről megvalósult személyiségi jogsértést azonban jelentős súlyúnak, az alperes magatartását súlyosan felróhatónak értékelte, emellett felmérte a jogsértésnek a sértettek és a környezetükre gyakorolt hatását. Hangsúlyozta, hogy az alperesi valótlan tartalmú közlések komoly kihatással vannak a felperesek megítélésére, miután az I. rendű felperesről azt híresztelte, hogy a saját szervezeti szabályaival ellentétesen, azokat kijátszva, szándékosan olyan jelölő szervezeteket hozott létre a kongresszus előtt, amelyek célja, hogy egy meghatározott, előre kiválasztott személy nyerje el az elnöki tiszteletet. Ez a magatartás sérti a

politikai párt demokratikus működését, a tisztségviselők választásának szabadságát alapvetően kérdőjelezi meg. A II. rendű felperesről annak híresztelése, hogy tudatosan, csalárd módon, részrehajlóan járt el ahelyett, hogy pártatlanul és objektíven vezette volna le a tisztújító kongresszust, bűncselekmény gyanúját is felveti, alkalmas arra, hogy a társadalmi megítélését negatív irányba befolyásolja. A jogsértések hatása ezért nem tekinthető bagatellnek. A sérelemdíj összegének meghatározása során figyelembe vette azt is, hogy a internetes oldal internetes oldalon megjelentetett perbeli cikk és annak állításai úgy kerültek átvételre és közlésre egy máshol megjelent cikkből, hogy annak valóságtartalmát az alperes nem vizsgálta, kontextusát nem tárta fel annak érdekében, hogy az olvasók valós képet kaphassanak a politikai térben zajló eseményekről, ezért a sajtótól elvárható minimális szakmai szabályokat sem tartotta be. Azt is rögzítette, hogy a polgári jog és a büntetőjog rendeltetése egymástól eltér, ezért a sérelemdíj meghatározásakor nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy az alperes magatartását a büntetőjog tilalmazza-e. Mindezekre figyelemmel a felpereseket megillető sérelemdíj mértékét a kereseti kérelemben megjelölt összegben határozta meg.

- [12] Az elsőfokú ítélet ellen az alperes fellebbezett, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan a sérelemdíjban való marasztalásának mellőzését, harmadlagosan a felperesek részére fizetendő sérelemdíj összegének személyenként 200.000 forintra történő leszállítását és a kamatfizetési kötelezettség mellőzését kérte.
- [13] Elsődleges fellebbezési kérelmét azzal indokolta, hogy a Ptk. 2:45.§ (2) bekezdése szerinti jóhírnév megsértése nem valósult meg, miután a perbeli cikk nem tartalmaz olyan állításokat, melyek türése a közszereplő felperesek a 7/2014. (III. 7.) számú, a 13/2014. (IV. 18.) számú, valamint a 3217/2020. (VI. 19.) számú AB határozatok alapján ne lennének kötelesek, így a sértő jelleg hiánya miatt a kereset elutasításának van helye. Kiemelte, hogy a közszereplő kategórián belül a szólásszabadság szempontjából legkevésbé védett személyi körbe a politikusok és a politikai pártok tartoznak, akiknek (amelyeknek) számolniuk kell azzal, hogy megnyilatkozásaikat, cselekményeiket mások vitatják, bírálják, tetteiknek a sajtó jelentőséget tulajdonít.
- [14] Másodlagos és harmadlagos fellebbezési kérelme körében azt hangsúlyozta, hogy az ítélezési gyakorlat szerint a körülmények bírói mérlegelése azt is eredményezheti, hogy a jogsértő nem kötelezhető sérelemdíj megfizetésére. Így nincs helye sérelemdíjban való marasztalásnak, ha az állapítható meg, hogy a személyiségi jogsértéssel okozati összefüggésben a sérelmet szenvedett személyt nem vagyoni hátrány nem érte, és a jogsértés tárgyi súlya sem kiemelkedő. A felperesek részére megítélt sérelemdíjat indokolatlannak, egyben eltúlzottnak is tartotta, amely nem áll összhangban a megállapított sérelemmel, nem szükséges a felpereseket ért, a köztudomású tények alapján megállapítható hátrányok kompenzációjához.
- [15] Arra is hivatkozott az alperes, hogy a sérelmezett közlés azonos időszakban, más médiaplatformokon is megjelent, a felpereseket ért nem vagyoni sérelem azok együttes hatása, ami ebben az ügyben alacsonyabb összegű sérelemdíj megállapítását indokolja. A közvélemény az újra megjelenő állításokat eleve fenntartásokkal kezeli, kellő távolságtartással értékeli, amely ezáltal az okozott hátrányt is mérsékli. A megismételt közlések a közbizalmat jelentős mértékben nem csökkentették, a kijelentésekkel okozott nem vagyoni hátrány mértéke csekély, a személyiségi jogot sértő közlések tárgyi súlya pedig nem kiemelkedő.
- [16] Kérte annak hangsúlyos értékelését is, hogy a kifogásolt közlés a 2022. évi országgyűlési választások után, az I. rendű felperes tisztújító kongresszusával kapcsolatos események sajtóértékelésével kapcsolatban jelent meg. A politikai szereplők közéleti ügyleteire

vonatkozó közbeszéd a közéleti szereplők hitelességét csekély mértékben érinti, mert a társadalom kellő körültekintéssel értékeli az ilyen kijelentéseknek a választás eredményére gyakorolt hatását. A felpereseknek egyébként is lehetősége volt a megfogalmazott közlések cáfolatára, széleskörű reagálásra. A jogsértés bekövetkezése óta pedig több, mint három év telt el, a cikkek ismételtelen nem jelentek meg, a hírek aktualitása nincs.

- [17] Kitért arra is, hogy a sérelemdíj elsődleges funkciója a személyiségi jogsértés vagyoni elégtétellel történő kompenzációja és csak másodsorban a magánjogi büntetés. A sérelemdíj magánjogi büntető jellege csak abban az esetben lehet hangsúlyos, ha a jogot sértő fél kiemelkedő, szándékos sérelmet okoz, ami a jelen esetben nem valósult meg. Idézte a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 226.§-ának (3) bekezdését, amely szerint nem büntetendő rágalmozás miatt annak a cselekménye, aki a rágalmozást a közügyek szabad megvitatása körében sajtótermék vagy médiaszolgáltatás útján követi el, feltéve, hogy cselekménye nem irányul a sértett emberi méltóságának nyilvánvaló és súlyosan becsmérő tagadására. A Btk. ezzel büntethetőséget kizáró okként szabályozza a sajtótermék útján történő elkövetést, ami szintén kizárja a sérelemdíj magánjogi büntető jellegének érvényesítését a jelen ügyben, a polgári jogi szankció ugyanis nem veheti át a büntető jogi szankciók szerepét. A sérelemdíjat a jelenkori értékviszonyokhoz igazodó módon határozta meg az elsőfokú bíróság, így a marasztalási összegek után a késedelmi kamatfizetési kötelezettség mellőzendő.
- [18] A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték. Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a bizonyítékokból okszerű következtetéseket vont le, és sem anyagi, sem eljárásjogi szabályt nem sértett. Hangsúlyozták, hogy az őket, mint közszereplőket terhelő fokozott tűrési kötelezettség nem terjedt ki a valótlan tényállításokra. Az alperes a párt szervezetén belüli demokratikus választási folyamat befolyásolására irányuló tevékenységgel vádolta őket, a nagy súllyal bíró, kirívóan sértő állítás önmagában alapul szolgál a kifogásolt összegű sérelemdíj megállapításához. Kiemelték, hogy a Ptk. 2:52.§ (1) bekezdése szerinti igényük kapcsán nem kötelesek bizonyítani az őket ért nem vagyoni hátrányt, a köztudomású tényekre alapított hivatkozás is elfogadható. Az alperes sem a jogsértés eredményeként bekövetkező nem vagyoni hátrány, sem a felróhatóság hiányát nem igazolta, azt meg sem kísérelte. A késedelmi kamatban való marasztalás mellőzésére irányuló fellebbezési kérelem kapcsán hangsúlyozták, hogy az elsőfokú bíróság az összes körülmény mérlegelésével határozta meg a sérelemdíj összegét a jogsértéskor fennálló körülmények alapján. A sérelemdíj megállapítottánál alacsonyabb összegben történő meghatározása, figyelemmel az alperes felróhatóságának fokára is, kiüresítené a jogintézményt.
- [19] A fellebbezés nem alapos.
- [20] A másodfokú bíróság a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 369.§ (3) bekezdés c) pontja szerinti felülbírálati jogkörében az elsőfokú bíróság által megállapított tényekből eltérő jogi következtetést nem vont le, a megállapított tényeket másként nem minősítette.
- [21] Nem osztotta a másodfokú bíróság az alperesnek azt az álláspontját, hogy a keresetben kifogásolt tényállítást a felpereseknek tűrniük kell, illetve az rájuk nézve nem sértő.
- [22] A jóhírnév megsértésére alapított személyiségi jogi perben is megfelelően alkalmazandó PK 12. számú állásfoglalás II. pontjában kifejtettek szerint a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni, a kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni.

- [23] A cikkben foglaltak szerint az I. rendű felperes saját szervezeti szabályaival szembe menve, azokat kijátszva szándékosan olyan jelölőszervezeteket hozott létre, melyek arra voltak alkalmasak, hogy egy előre meghatározott jelölt nyerje el a párt vezetését. A II. rendű felperesnek pedig olyan szerepet tulajdonított, ami szerint tudatosan, részrehajlóan járt el az egyik jelölt érdekében. E valótlan közlések az elsőfokú bíróság helyes megállapítása szerint sértők a felperesek személyére vonatkozóan, mivel a cikk őket tisztségválasztási visszaélésben közreműködő személyként (szervezetként) ábrázolja, amely egy politikai párt, illetve egy pártban tisztséget betöltő politikus társadalmi megítélését egyértelműen hátrányosan befolyásolja.
- [24] A valótlan tények állítására, a tények meghamisítására a véleménynyilvánítás szabadsága nem terjed ki. Az Alkotmánybíróság még a politikusok egymás közti vitájával kapcsolatban is hangsúlyozta, hogy a választási kampány szabadságának védelme nem jelenti azt, hogy a jelöltek bármilyen valótlan információt, állítást terjeszthetnek egymásról [7/2014. (III. 7.) AB határozat]. A fenti valótlan tények állítása (híresztelése) esetén súlytalannak találta a másodfokú bíróság az alperesnek azt a védekezését, hogy a társadalom tagjai a politikai nyilvánosság működésének kiismerése folytán képessé váltak a közlések megfelelő kritikával, körültekintéssel történő értékelésére. Az olvasók kételkedésére való hagyatkozás a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény 10.§-ában megjelenő tájékoztatási követelményekkel is ellentétes lenne.
- [25] A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróságnak azt a következtetését, hogy a felperesek a jogsértés miatt a Ptk. 2:52.§ (1) bekezdése alapján sérelemdíjra jogosultak, és annak a Ptk. 2:52.§ (3) bekezdésében részletezett szempontok szerint meghatározott mértékével is egyetértett.
- [26] A felperesek, mint a közügyeket alakító politikai közszereplők, nem vitásan hatékonyabban tudtak fellépni tömegkommunikációs eszközökkel az őket ért támadásokkal szemben, valamint a velük szemben kifejtett bírálatokat a nyilvánosság másképp, elsősorban politikai érdekek mentén kezeli {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [57]}. Ezek a szempontok alapozzák meg a fokozott tűrési kötelezettséget az őket érintő megnyilvánulásokkal szemben. Ugyanakkor e jellemzők nem eredményezhetik a véleménynyilvánítási és sajtószabadság tág határain is átlépő valótlan, jogsértő közlés rájuk, mint közszereplőkre gyakorolt hatásának bagatellizálását. A személyükről kialakult társadalmi értékítélet védelmére a közszereplő felperesek is jogosultak, az őket érintő valótlan és sértő tények széles nyilvánosság előtti közlésével okozott joghátrány kompenzációja érdekében a sérelemdíjban történő marasztalás nem volt mellőzhető.
- [27] Az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette azt is, hogy a személyiség megsértésével okozott hátrány pénzbeli ellensúlyozásának kettős funkciója van: egyfelől kompenzációs szerepet tölt be, másfelől magánjogi büntetésnek is tekinthető. A kompenzáció az elszenvedett sérelem hozzátétőleges, alternatív kiegyensúlyozása olyan vagyoni szolgáltatás nyújtásával, amely az elszenvedett sérelemért arányosnak becsült, más nemű – pénzben kifejezett – előnyt nyújt. A magánjogi büntetés pedig nem más, mint pénzbeli elégtételadás. A sérelemdíj iránti kereseti kérelmet a polgári per bíróságának a Ptk. felhívott rendelkezései alapján kell megítélnie, a személyiségi jogokat szükségszerűen más jogkövetkezményekkel és eltérő keretek között védő Btk. rendelkezései alapján polgári perben döntés nem hozható. Az alperes álláspontjával szemben a sérelemdíjban való marasztalás lehetőségét biztosító törvényi rendelkezések céljának nem felel meg annak indokolatlan mellőzése, illetve az olyan alacsony összegű sérelemdíjban való marasztalás, amely nem alkalmas sem a sérelem közvetett kompenzálására, sem a magánjogi büntetés jogsértéstől visszatartó preventív hatásának a kifejtésére.

- [28] A tisztújító választási visszaéléssel kapcsolatos közlések alkalmasak voltak arra, hogy a felperesekbe vetett választói bizalmat megingassák, hitelességüket megkérdőjelezzék, így a jogsértés a felpereseknek köztudomás szerint is [Pp. 266.§ (2) bekezdése] nem vagyoni sérelmet okozott. Ezzel szemben az alperest terhelte volna annak bizonyítása, hogy a Ptk. 2:52.§ (2) bekezdésében írt megdönthető vélelemre tekintettel a felpereseket nem érte a sérelemdíj megítélését szükségessé tevő nem vagyoni hátrány, amelynek nem tett eleget.
- [29] Azt is hangsúlyozza a másodfokú bíróság, hogy a sérelemdíj mértékének meghatározásakor figyelembe veendő körülmények nem mindegyike áll közvetlen okozati összefüggésben a sértettnél jelentkező hátrány nagyságával. A sérelemdíj meghatározásakor a jogintézmény büntető funkciójára az okozott hátrány nagyságától függetlenül kell figyelemmel lenni (BH2020.235.). Hasonló a helyzet a felróhatóság mértékével is. Ezek a szempontok egymástól függetlenül is értékelendők, és bár a fentiekből kitűnően nem szükségszerű, hogy kapcsolatban legyenek a jogsértés sértettre és környezetére gyakorolt hatásával, jellemzően ez az összefüggés mégis kimutatható. Utóbbi körben egyetértett a másodfokú bíróság a felpereseknek azzal az álláspontjával, hogy az ismétlődően, azonos tartalommal, több felületen a nyilvánosság elé kerülő valótlan közlés növelheti a hamis állítás hitelességének érzetét, fokozottan alkalmas lehet arra, hogy a közvélekedés részévé váljon és az érintettől kialakult társadalmi értékképletet befolyásolja. Mindennek abból a szempontból is jelentősége van, hogy bár a sérelemdíj mértékének meghatározásánál figyelembe vehető mérlegelési szempont, hogy az adott ügyben keletkezett más sajtócikkek kapcsán korábban milyen összegű sérelemdíjak kerültek megállapításra, amely indokolhatja alacsonyabb összegű sérelemdíj megállapítását is (Kúria IV.Pfv.20.588/2025/4-II. számú ítélet), azonban a többszöri közlés fentebb részletezett – az elsőfokú bíróság által is értékelt – hatásának mérlegelése ebben az esetben sem mellőzhető. A perbeli esetben a jogsértés súlyára, a felróhatóság mértékére, az elsőfokú bíróság által részletezett, a felpereseket ért nem vagyoni sérelmekre, valamint a sérelemdíj magánjogi büntetés funkciójára is figyelemmel az elsőfokú bíróság által megítélt összegű sérelemdíj az alperes részéről általánosságban hivatkozott, de konkrétan nem nevesített, más sajtócikkek kapcsán folyamatban volt peres eljárások mellett sem tekinthető eltúlzottnak.
- [30] A Ptk. 2:52.§ (2) bekezdésére figyelemmel alkalmazandó Ptk. 6:532.§-a szerint a sérelemdíj a sérelem bekövetkezésekor nyomban esedékes, a jogsértő személy a Ptk. 6:48.§ (1) bekezdése alapján ettől az időponttól kezdődően köteles késedelmi kamatot fizetni. A Ptk. 6:534.§ (1) bekezdése valóban lehetővé teszi, hogy a bíróság indokolt esetben a sérelemdíj mértékét az ítélethozatalkori értékviszonyok alapján határozza meg, mely esetben a jogsértő személy késedelmi kamat megfizetésére csak az érték meghatározásának időpontjától kezdődően köteles. A másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a sérelemdíj elsőfokú bíróság által meghatározott összege a jogsértéskori értékviszonyok alapján alkalmas a felpereseket ért hátrányok ellentételezésére, ezért a késedelmi kamat mellőzésére irányuló alperesi fellebbezést sem teljesítette.
- [31] A Ptk. 3:1.§ (3) bekezdése szerint a jogi személy személyhez fűződő jogaira a személyiségi jogokra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni, kivéve, ha a védelem jellegénél fogva csupán az embert illetheti meg. E rendelkezések értelmében a valótlan és a közfelfogás szerint is a jogi személy hátrányos megítélését kiváltó, sértő tény állítása, híresztelése, vagy hamis színben való feltüntetése a jogi személy jóhírnevének, mint személyhez fűződő jogának megsértésére alkalmas.
- [32] A másodfokú bíróság a fentieknek megfelelően pontosította az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részét, rögzítette, hogy az alperes a jogi személy I. rendű felperes tekintetében a rá vonatkozó közléssel a jóhírnevét, mint személyhez fűződő jogát sértette meg.

- [33] A fenti pontosítás mellett a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [34] Az alperes fellebbezése eredménytelen maradt, a felperesek másodfokú eljárásban felmerült költségét a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján viselni köteles, a felperesek által a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdésének és 4/A.§-ának megfelelően felszámított összegben.
- [35] A másodfokú bíróság a Pp. 102.§ (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest, hogy a feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 78.§ (4) bekezdése szerint fizesse meg, egyúttal a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdése alapján tájékoztatta az alperest az esedékesség időpontjáról, valamint a fizetés során a közlemény rovatban feltüntetendő adatokról.
- [36] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376.§ (1) bekezdés a)-c) pontjaiban írt feltételek hiányában tárgyaláson kívül bírálta el.

Pécs, 2026. március 16.

Dr. Kutasi Tünde s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács János s.k. előadó bíró, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. bíró